[1]महीध्रः-कुध्रः, [2]आधारः, [3]धर्मः, इमानि रूपाणि अस्य धातोरिति विशेषः।

(915) "धृज् गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-217. सक. सेट्. पर.)

'धर्जेद् धृञ्जेद् ध्रजेद् ध्रञ्जेद् ध्वजेद् ध्वञ्जेद् गतौ शपि।'

(श्लो. 60) इति देवः।

धर्जकः-र्जिका, धर्जकः-र्जिका, दिधर्जिषकः-षिका, दरीधृजकः-जिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकगर्जतिवत् (422) ऊह्यानि। ल्यपि-प्रधृज्य[A] इति।

(916) "धृजि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-218. सक. सेट्. पर.)

'धर्जेद् धृञ्जेद् ध्रजेद् ध्रञ्जेद् ध्वजेद् ध्वञ्जेद् गतौ शपि।'

(श्लो. 60) इति देवः।

धृञ्जकः-ञ्जिका, धृञ्जकः-ञ्जिका, दिधृञ्जिषकः-षिका, [4]दरीधृञ्जकः-ञ्जिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि गृञ्जतिवत् (423) बोध्यानि।

(917) "धृञ् धारणे" (I-भ्वादिः-900. सक. अनि. उभ.)

'धरते धारणेऽर्थे तु धरते धरतीत्युभे॥' (श्लो. 29) इति देवः।

धारकः-रिका, धारकः-रिका, दिधीर्षकः-षिका, देध्रीयकः-यिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिधरतिकवत् (913) ज्ञेयानि। [5]युगन्धरः-

---

1. 'कप्रकरणे मूलविभुजादिभ्य उपसंख्यानम्' (वा. 3-2-5) इति कः। एवं कुं धरतीति कुध्रः इत्यत्रापि ज्ञेयम्।

2. 'अवहाराधारावायानामुपसंख्यानम्' (वा. 3-3-122) इति घञन्तः निपात्यते। आध्रियतेऽस्मिन्नित्यर्थे=आधारः।

3. 'अर्त्तिस्तुसुहुसृधृ—' (द. उ. 7-26) इति मन्प्रत्यये रूपमेवम्। धरति ध्रियते वाऽस्मिन्नाचार इति धर्मः=न्यायः।

4. 'रीगृत्वत इति वक्तव्यम्' (वा. 7-4-90) इति यङन्ते अभ्यासस्य रीगागमः। एवं यङन्ते सर्वत्र बोध्यम्।

5. 'संज्ञायां भृतॄवृजिधारिसहितपिदमः' (3-2-46) इति कर्मण्युपपदे ण्यन्तात् खच्-प्रत्ययः। युगं धारयतीति युगन्धरः=पर्वतविशेषः। 'खचि ह्रस्वः' (6-4-94) इति ह्रस्वः, 'अरुर्द्विषदजन्तस्य—' (6-3-67) इति मुम्। एवं जलन्धरः, पुरन्धरः, श्रुतन्धरः, वसुन्धरा इत्यादिषु ज्ञेयम्।

A. 'प्रधृज्य मोदं स दधृञ्ज तद्वनं ध्वजोद्गतिध्वञ्जितकूजदण्डजम्।' धा. का. 1.30.